

Tabiiyet muamelelerinden alınacak harçlara dair kanuna müzeyyel 1942 sayılı kanunun 2 nci maddesinde yazılı müddetin 3 yıl daha uzatılması hakkında kanun lâyihası ve Dahiliye, Maliye ve Bütçe encümenleri mazbataları (1/105)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar müdürlüğü

Sayı . 6/959

8-IV-1935

B. M. M. Yüksek Reişliğine

1942 numaralı kanunun 2 nci maddesinde yazılı meriyet müddetinin üç sene daha uzatılması hakkında Dahiliye vekilligince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetinin 3-IV-935 toplantısında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesile birlikte Yüksek huzurlarına sunulmuştur.

Başvekil

İ. İnönü

Esbabı mucibe lâyihası

Yurdumuza geldikleri tarihten itibaren bir sene içinde tabiiyetimize girmek için müracaat etmeyen muhacir ve mültecilerin yurttaşlığımıza alınmaları 1260 numaralı kanunun 1 ve 3 üncü maddesinde yazılı harçlara tâbidir. Halbuki bilgisizlik veya lâkaydı yüzünden bu müddeti geçiren muhacir ve mültecilerin gerek birinci maddede yazılı vesika ve istida başına 25 şer kuruş ve gerek her reşid kişi başına 3 üncü madde mucibince alınacak 25 lira harcı vermelerine imkân bulunamadığı için buldukları yer idare heyeti kararla fakirlikleri tevsik olunanların bu harçlardan istisnası 1942 numaralı kanunla kabul edilmişdi. Ancak neşri tarihinden itibaren üç sene müddetle meriyete konan bu kanunun meriyet müddeti 13-IV-935 tarihinde bitmektedir. 2510 numaralı iskân kanununun 7 inci maddesinin (C) fıkrası İcra Vekilleri Heyetinin 27 - XII - 1934 tarihli ve 1777 sayılı kararnamesile meriyete konan İskân muafiyet nizamnamesinin 13 üncü maddesi mucibince Türkiyeye geldikleri tarihten itibaren bir seneyi geçirerek ve fakat iki seneyi doldurmadan yurttaşlığımıza girmek için müracaat eden muhacir ve mülteciler askerlik muafiyeti hariç olmak üzere diğer iskân hak ve muafiyetlerinden istifade edecek olmalarına ve 2510 numaralı kanunun 36 inci maddesi mucibince bunların pul vasıtasile cibayet olunan her türlü resimlerden muaf tutulması muhacir ve mültecilerin iskân hak ve muafiyetleri cümlesinden bulunmasına göre pul vasıtasile cibayet edilen resimlerden olan tabiiyet harçları da iki sene içinde müracaat eden muhacir ve mültecilerden aranmamakta ise de bunların içinde çok fakir, dul ve gündelik geçimini teminde güçlük ve her nasılsa yurttaşlığımıza girmek için müracaatta iki seneyi geçiren muhacir ve mültecilere tesadüf edilmekte ve geldikleri memleketle bütün alâkalarını keserek anavatanı kendilerine daimi yurd tutan bu kandaşlarımızın harç vermemeleri nüfus kütüklerimize yazılmamalarını ve ekseriya asli memleketleriyle tabiiyet alâkaları kesilmiş olduğundan haymatloz vaziyetinde kalmalarını ve kanunen Türk tebaasına hasredilmiş olan küçük sanatlarla da meşgul olmayarak büsbütün sefil ve perişan olmalarını ve askerlik mü-

kellefiyetinin de şumulüne girmemelerini intaç eylemekte olduğundan bu vaziyetin önüne geçilmesi her yüzden zarurî ve lüzumlu görülmektedir. Gerek bunlardan ve gerek 1942 numaralı kanunun esbabı mucibce lâyihasında uzun boylu izah edilib burada tekrarına girişilmeyen sebeplerden ötürü bahsi geçen kanun hükmünün üç sene müddetle daha uzatılmasını teklife ihtiyaç görülüş olduğundan ilişik kanun lâyihası hazırlanmıştır.

Dahiliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Dahiliyè encümeni

Karar No. 12

Esas No. 1/105

25 - V - 1935

Yüksek Başkanlığa

1942 numaralı kanunun birinci maddesinde yazılı meriyet müddetinin üç sene daha uzatılması hakkında Dahiliye vekilliğince hazırlanıp İera Vekilleri Heyetinin 3 - IV - 1935 teki toplantısında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihasının esbabı mucibesile birlikte gönderildiğini bildiren ve encümenimize verilen Başvekâletin 8 nisan 1935 tarih ve 6/959 sayılı tezkeresi Dahiliye vekâleti namma gelen tabiiyet müdürünün bulunduğu 6- V -1935 deki toplantımızda okundu ve iş konuşuldu :

1942 sayılı ve 13 mayıs 1932 tarihli kanun; tabiiyet muamelâtından almaacak harçlara dair 22 mayıs 1928 tarih ve 1260 sayılı kanunun sekizinci maddesine tevfikân bir sene içinde müracaat etmemiş olan muhacir ve mültecilerden fakirliklerini isbat edenlerin üç sene harca tâbi tutulmamaları hakkında olup bu günkü günde müddeti bitmiş olmasına ve hükümden sakıt bulunmasına binaen birinci maddesindeki hükmün uzatılmasına imkân kalmamış olup ancak mezkûr kanun hükmünün iadesi mevzubahs olabilirse de şimdiye kadar müracaat edilmemesinin sebebini, tâbiyet muamelâtından alınan harçların muhacir ve mültecilerin kudretleri fevkinde olmasından fakirliklerini isbat için katlanan külfette aramak doğru olacağı düşünölmüş ve ana

vatana kavuşmak için bir çok mahrumiyetlere katlanan bu arkadaşların nüfus kütüğüne kayıd olunabilmeleri için İskân kanununda bahşolunan bu husustaki müsaadenin bilâkaydüşart bunlar hakkında da tatbiki muvafık görülerek kanun lâyihası buna göre yazılmıştır .

Bu muamelâtm iki sene içinde neticelen-dirilmesini teminen alâkadâr memurlara bu hususta bir mecburiyet tahmili faydalı sayılarak ikinci fıkra ilâve edilmiştir.

Ulu Heyete arz olunmak üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Dahiliye En. Reisi	R. Vekili	M. M.
Tekirdağ	Tekirdağ	Çanakkale
C. Uybadın	Faik Öztürk	Ş. Yaşın
Kâtib	Aza	Aza
Siird	Sivas	Çorum
M. Mayakon	Vasfi R. Seviğ	Atıf Tüzün
Aza	Aza	Aza
Urfa	Tokad	Erzurum
B. Günay	G. Pekel	N. Elgün
Aza	Aza	Aza
Urfa	Çorum	Malatya
M. Dinçsoy	Kemâl Alpars	Vasfi Çınay
Aza	Aza	Aza
Samsun	Tokad	Çanakkale
Z. Durukan	H. Ergun	H. Ergeneli

Maliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Maliye encümeni

Karar No. 57

Esas No. 1/105

6 - VI - 1935

Yüksek Reisliğe

1942 sayılı tabiiyet muamelelerinden alınacak harclar hakkındaki kanuna müzeyyel kanunun ikinci maddesinde yazılı meriyet müddetinden üç sene daha uzatılması hakkında Dahiliye vekilliğince hazırlanan ve Başvekâletin 8 nisan 1935 tarih ve 6/159 sayılı tezkeresile Büyük Meclise sunulan kanun lâyihası Dahiliye encümeninden sonra encümenimize havale olunmakla görüldü :

Esbabı mucibede izah edilen sebepler Encümenimizce de yerinde görülmüş ve lâyihanın Dahiliye encümenince değiştirilen şeklinin birinci maddesindeki (Tâbi tutulmaksızın) kelimesinden sonra (Bu kanunun meriyete girdiği tarihten itiba-

ren) cümlesi ilâvesi suretile istenen iki sene müddet daha sarıh bir surette tavih edilmiş ve lâyihanın bu ilâvelerle Yüksek Reisliğe sunulmasına karar verilmiştir.

Maliye E. Reisi	M. M.	Kâtib
Gümüşane	İsparta	Çankırı
H. F. Ataç	Kamâl Ünal	M. Önsay
Bolu	Bursa	Çankırı
Mitat Denli	Dr. Galib Kahraman	S. Çölgeçen
Gümüşane	İstanbul	Kars
Ş. Öndersev	Y. Yazıcı	Ö. Kuntay
Manisa		
Tahir Hitit		

Bütçe encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Bütçe encümeni

Karar No. 154

Esas No. 1/105

8 - X - 1935

Yüksek Reisliğe

1942 sayılı kanunun ikinci maddesinde yazılı meriyet müddetinin üç sene daha uzatılmasına dair olup Başvekâletin 8 nisan 1935 tarih ve 6/959 sayılı tezkeresile Yüksek Meclise sunulan kanun lâyihası Dahiliye ve Maliye encümenlerinin mazbatalarile birlikte encümenimize verilmiş olmakla Maliye vekâleti Varidat umum müdürü Kenan Yılmaz bulunduğu halde okundu ve konuşuldu.

Hükûmetin esbabı mucibesinde ve Dahiliye encümeninin mazbatasında izah olunan sebepler encümenimizce de yerinde görülmüş olduğundan Dahiliye encümeninin hazırladığı lâyiha esas itibarile kabul edilmiş ve 21 - VI - 1934 tarihinde meriyete giren iskân kanunu gelecek muhacir ve mültecilere iki sene müddetle harçsız tabiiyete girmek imkânını vermekte olmasına göre bu tarih-

ten evvel gelen ve henüz tescil edilmeyen muhacir ve mültecilere aid tescil muamelesinin ikmali için harçtan daha iki sene için istisnalarının temini ve bu hususta fakri hal kaydinin aranmaması yerinde bir tedbir sayılmıştır.

Encümenlerece yapılan tadile göre lâyiha 2510 sayılı iskân kanununa ek sayılacak bir mahiyet aldığından lâyihaya bu adın verilmesi ve bu yoldaki müracaatleri alâkadar memurların kanunun neşrinden itibaren iki sene içinde neticelendirmeğe mecbur bulduklarına dair olan hükmün tabikında bir gûna yanlışlığa mahal kalmamak üzere bu fıkradaki iki sene ibaresi yerine (bu müddet içinde) kaydinin konması faydalı görülmüştür.

Umumî heyetin tasvibine konmak üzere Yük-

sek Reisliğe sunuldu.

R. V.	M. M.	Kâ.
Isparta	Trabzon	İstanbul
Mükerrem Ünsal	Sırrı Day	F. Öymen
Balıkesir	Bayazıt	Gümüştane
E. Adakan	İhsan Tav	D. Sakarya

İstanbul

S. Uraz
Kayseri
N. Kerven
Sivas
Remzi Çiner

İzmir

K. İnanoç

İzmir

H. Çakır
Kırklareli
Ş. Ödül
Tokad
S. Genca

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

1942 numaralı kanunun meriyet müddetinin uzatılması hakkında kanun lâyihası

MADDE 1 — 1942 sayılı kanunun 2 nci maddesinde yazılı müddet hitamı tarihinden itibaren üç sene daha uzatılmıştır.

MADDE 2 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 3 — Bu kanunun hükümleri İcra Vekilleri Heyetince yürütülür.

3 - IV - 1935

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
İ. İnönü	Ş. Saracoğlu	K. Özalp
Da. V.	Ha. V.	Mal. V.
Ş. Kaya	Dr. T. R. Aras	F. Ağralı
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
Ab. Özmen	A. Çetinkaya	C. Bayar
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
Dr. R. Saydam	Rana Tarhan	M. Erkmén

DAHİLİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

MADDE 1 — 2510 sayılı iskân kanununun meriyete girmesinden evvel gelen muhacir ve mülteciler hiç bir harc ve resme tâbi tutulmaksızın iki sene içinde kanunî mevzuata göre nüfus kütüğüne kaydolunurlar.

Bu yoldaki müracaatleri, alâkadar memurlar iki sene içinde neticelendirmeğe mecburdurlar.

MADDE 2 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 3 — Bu kanun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

MALİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

MADDE 1 — 2510 sayılı iskân kânununun meriyete girmesinden evvel gelen muhacir ve mülteciler hiç bir harç ve resme tâbi tutulmaksızın bu kanunun meriyete girdiği tarihten itibaren iki sene içinde kanunî mevzuata göre nüfus kütüğüne kaydolunurlar.

Bu yoldaki müracaatleri, alâkadar memurlar iki sene içinde neticelendirmeğe mecburdurlar.

MADDE 2 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 3 — Bu kanunun hükümlerini icra-ya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

BÜTÇE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

İskân hakkındaki 2510 sayılı kanuna ek kanun lâyihası

MADDE 1 — 14 - VI - 1934 tarih ve 2510 sa-yılı iskân kanununun meriyete girdiği 21-VI-1934 tarihinden evvel gelen muhacir ve mülteciler hiç bir harc ve resme tâbi tutulmaksızın bu kanunun meriyete girdiği tarihten itibaren iki sene içinde kanunî mevzuata göre nüfus kütüğüne kaydolunurlar. Vaki olacak müracaatleri alâkadar me-murlar bu müddet içinde neticelendirmeğe mec-burdurlar.

MADDE 2 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 3 — Bu kanunun hükümlerini icra-ya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.